

పదో తరగతి అరడజనుసార్లు తప్పిన సుబ్బారావు ఇంటిలో యిమడక వీధిన వడ్డాడు. ఏ పని చేతకాక, ఆకలికి అలమటిస్తూ దిక్కు తోచని సమయంలో "కుళాయి గుర్తుకే మి ఓటు ముద్ర!" అంటూ ఓ గుంపు ఎదురైంది. అంతే! సుబ్బారావు వారి వెంట నడిచాడు. రోజుకు రెండు పూటలు భోజనం, కాఫీ తీసుకునే పాటు కొంత కూలి కూడ గిట్టుబాటయింది.

సుబ్బారావు అదృష్టం 'బీడులో' పడిన 'ఆబోతు' లాగ అయింది. ఎలక్కను మిలించులో ఎప్పుడైనా, ఎక్కడైనా నాయకులు సమయానికి రాకపోతే తనే నాయకుడిగా చలామణి అయి, అప్పడెప్పుడైనా ఉపన్యాసాన్ని ధారాళంగా పైకు ముందు ఎమాత్రం బిడయం లేకుండా చంపేసేవాడు. అవినీతిని, ఆరాచకత్వాన్ని అణచి వేయవలసిన అవసరముందని నొక్కి చెప్పేవాడు. పంచాయితీల్లో సభ్యుడు నుండి మంత్రివర్గుల

గెలిస్తే ప్రతి యింటికి ఉచితంగా నీళ్ళ వంపు బిగిస్తాం. ఇకమీదట పాల ప్యాకెట్ల కొనరంమీరు మ్యూలో నిలబడవలసిన అవసరముండదు. ఉత్పత్తిని పెంచి మీ యిళ్ళకే సరాసరి పాలు వచ్చేలా చేస్తాం.... అంటే పాల గొట్టాలు ప్రతి యింటికి ఏర్పరుస్తాము. కనుక ఎవరికి కావలసినన్ని పాలు వారు పట్టుకొనవచ్చును. అంతేకాదు... పాశ్చాత్య దేశాలలో లాగ గొట్టముల ద్వారా పంటగ్యాసు సప్లయి చేస్తాం! అయితే గ్యాసుకు

ఏమీ డబ్బు చెల్లించనక్కరలేదు. ఈ విషయంలో మీకు కొంత ఆశ్చర్యం కలుగవచ్చు... గ్యాసు ప్రకృతి యిచ్చిన వరం. సహజ సిద్ధం లభించే సంపద. దానిని అమ్మటం నేరం! క్రోత్తగా కర్మాగారాలు నెలకొల్పి (ఏ కర్మాగారాలో ఎవరికి తెలియదు) యింటికొక ఉద్యోగం యిస్తాం... కొన్ని దేశాల్లో పాచకులు కారుల్లో తెరుగుతున్నారని వినికిడి ... మెము గెలిస్తే అధమ పక్షం స్కూటర్లు కొని

మందిదని ... విన్నవించుకున్నారు. మునిసిపాలిటీ వారు.

కాని లాభం లేకపోయింది. ఆఫీసుకు ఎదురుగా ఒక షామియానా వేయాలని ఆదేశించాడు సుబ్బారావు. తలా ఒక పావలా చందా వేసుకొని షామియానా నిలబెట్టి, మిగిలిన డబ్బులతో ఒక దండ కొనుక్కు వచ్చి అతని మెడలో ఆలంకరించారు. మధ్యాహ్నం రెండు మనాలా దోసెలు, మూడు సార్లు 'టి', ఒక కూల్ డ్రింకు, ఒక కొబ్బరిబొండా గిట్టుబాటయాయి సుబ్బారావుకు. సాయంకాలం కాగానే ఎవరి యింటికి వారు వెళ్ళారు.

'రాత్రికి భోజనము చేయాలా వద్దా!' అని ఆలోచిస్తూ నడుస్తున్న సుబ్బారావు ప్రక్కన కారు వచ్చి ఆగి, తలుపు తెరుచుకుంది. "ఎక్కడి సుబ్బారావుగారు!" అన్నదో గొంతు అందులోంచి: తన అదృష్టాన్ని తనే నమ్మలేకపోయాడు. తన జన్మలో కారు ఎక్కటం అదే ప్రథమం. పైగా 'గారూ!' అనే సంబోధన.

"మాడండి సుబ్బారావుగారూ! మా గొడవలతో ముందే సతమతమౌతున్నాము. ఇంకా మీ దుమారం ఎందుకు? ప్రతిపక్షం వారు అవిశ్వాస తీర్మానానికి ప్రయత్నం చేస్తున్నారు. ఇలాంటి సమయాల్లో మీలాంటి వారు మాకు సహకరించాలి!" అంటూ ఆ అవ్యక్త వ్యక్తి జేబులో ఒక కవరు దురిమాడు.

కారులోంచి దిగి కవరు తీసి చూచాడు సుబ్బారావు... పది పంద రూపాయిలు నోట్లు. అంటే ఆ రోజు తన సంపాదన ... వెయ్యి రూపాయిలు... తన తెలివికి, అదృష్టానికి మురిసిపోయాడు.

మరురోజు ఉదయం కూడ గూడెంచారు ఎవరూ పనికి పోలేరు. అంతా షామియానా క్రింద కూర్చున్నారు. కడుపు నొందా అల్పాహారం సేవించి వచ్చిన సుబ్బారావు మెడలో పూలహారం ఒకటి వడింది.

రెండు గంటల అనంతరం ఆఫీసులోకి వెళ్ళాడు సుబ్బారావు. అరగంట తర్వాత తిరిగి వచ్చాడు. అందర్ని చేరబిలిచి - "చైర్మన్ గారు నిన్న ఉన్నంత కటువుగా లేరు. వచ్చే వారం కొన్నింటిలో మన విషయం ప్రవేశపెట్టి పని పూర్తి చేస్తామన్నారు. మనం కూడ తెగేదాక లాగ కూడదు. తను పది రోజులన్నాడు కదా! ఒకవెల చూద్దాం! ఈ లోప పని పూర్తి కాకపోతే అప్పుడు తప్పక భరతం పడదాము... అంటే నిరాహారదీక్షలు, పెకటింగ్ వగయిరాలు!" అన్నాడు.

"అదేదో మాకు తెల్లదు బాబూ! నిన్నటి నుండి పనికి పోకుండా నీయంటబడున్నాం. నువ్వేం చేస్తే అదే సేతాం." అన్నారు గూడెంచారు.

"అయితే మనమంతా ఒక పని చేయాలి! మునిసిపాలిటీ వారు మొదలు పెట్టిన వరకు వేచి ఉండకుండా మనమంతా శ్రమదానం చేయాలి. అంటే అక్కడున్న మట్టినే సరిచేసి నీరు పోయేలా

కృత్రిమ నిర్మాణం

జ్ఞానానికి మూలం

వరకు అతని విమర్శకు గురికాక తప్పింది కాదు. ఎలక్కమ్మ అయిపోయాయి. గొంతు చించుకొని సుబ్బారావు సంపాయించుకుంది కాస్త కరిగిపోయింది. తిరిగి వీధులే శరణ్యమయినాయి.... చదువు లేదు... ఒళ్ళు పంచి పని చేయ లేదు.. కడుపులో ప్రేవులు గొడవ పెడుస్తాయి. ఆలోచించ సాగాడు. తనలాంటి వాళ్ళకు రాజకీయాల్లో తప్ప మరెక్కడా భవిష్యత్తు లేదని నిర్ధారించుకున్నాడు.

అలా ఆలోచిస్తూ నడుస్తుండగా తను బురదలో ఉన్నట్టు తెలుసుకొని క్రింద చూశాడు. నిజమే ... వీధికి అడ్డంగా మురికినీరు ప్రవహిస్తుంది. వెంటనే, పది రోజుల నాడు తను చేసిన ఎలక్కను ఉపన్యాసము జ్ఞాపికి వచ్చింది - "మహాశయులారా! మా పార్టీ అధికారానికి వస్తే ఎక్కడా మట్టి లేకుండా చేస్తాం... అంటే, అన్ని విధులలో సమెంటు రోడ్లు వేస్తాం. మురికివాడలను నిర్మూలించి వాని స్నానంలో అందరికీ అధునిక సౌకర్యాలతో కొత్తగా బిల్డింగులు కట్టించి యిస్తాం. అంతేకాదు... ఇంటికొక ఎ. సి. పెట్టిస్తామంటే నమ్మండి! ఈ నాడు వీధికొక నీళ్ళ కుళాయి కూడలేదు. మేము

యిస్తాం!" సుబ్బారావు నవ్వుకున్నాడు.. నలుగుర్ని చేర్చాడు. మురికినీరు వీధిలో ప్రవహించినందు వలన వచ్చే అనర్కాలు ... ఈ గలు, దోమలు చేరటం, బొడకాలు, టి. బి. యింకా వివిధ అంటువ్యాధులు ప్రబలటం గురించి వివరంగా చెప్పాడు. వారందరినీ తీసుకొని మునిసిపాలిటీ ఆఫీసుకు వెళ్ళాడు.

చుట్టూ పట్ట గ్రామాల నుండి పనులు వెతుక్కుంటూ వచ్చి నగరం చుట్టూ ప్రజలు చేరిన కారణంగా మురికివాడలు పెరుగుతున్నాయనీ, వీటిని బాగు పర్చడానికి తాము శక్తివంచన లేకుండా ప్రయత్నాలు చేస్తూనే ఉన్నామనీ, నీటి సరఫరా, స్కూలు, వైద్య సౌకర్యాలు వారికి అందుబాటులో ఉన్నాయనీ, సదరు సుబ్బారావు గారి డిమాండ్లు అన్నీ తీర్చాలంటే ఉన్న నిధులు చాలవని, నిధుల కొనరం పన్నుల భారం పెంచితే నగర ప్రజలలో అలజడి ప్రారంభమవుతుందనీ, గ్రామిణులు తమ ఊరు వద్దటి నగరములకు వలస రాకుండా సుబ్బారావు లాంటి నాయకులు వారికి అక్కడే జీవనోపాధి పథకాలు చూపించటం

దేయాలి!" అన్నాడు సుబ్బారావు.

సరోసంబి సరోసని తలా ఓ పారా పలుగు పుచ్చు-
కొని మురుగుసిరు రోయే మార్గం చేశారు.

"మాశారా విచిత్రం! మీలో కక్కి, అంటే బలం
ఉంది. కాని చైతన్యం లేదు. ఆలోచనా జ్ఞానం
శూన్యం. దాన్ని ఆసరాగా తీసుకొని సమాజంలో
కొందరు మిమ్మల్ని దోచుకుంటున్నారు. పొచ్చు
పొడవక ముందే పనిలోకి వెళ్తారు. చికటి పడ్డాక
కాని తిరిగి రారు. కాని మీ జీవన విధానంలో మార్పు
లేదు. ఈ పూరి పాకల్లో, ఏ సాకర్ము లేనే అనాగరిక
జీవనం సాగిస్తున్నారు. కడుపు నిండ తిండి, ఒంటి
నిండ బట్టకు కూడ నోచుకోతక పోతున్నారు!"
అవేశంగా పల్కిస్తున్నాడు సుబ్బారావు.

గూడెం వారికి అతను చెప్పేదేమిటో అర్థంకాక
ఒకరి ముఖాలో కరు చూచుకున్నారు. అది
గమనించిన సుబ్బారావు "నేను చెప్పేది పూరిగ
అర్థంకావాలంటే మీరు కొంత ఎడగాలి. అప్పటి
వరకు నేను మీతోనే అంటే గూడెంలోనే ఉంటాను."
అన్నాడు.

గూడెం మధ్యలో ఒకపాక వెలిసింది. దానికి
'చైతన్యశాల' అని పేరు పెట్టాడు సుబ్బారావు.
అంతా కలిసి దాన్ని శుభ్రం అలికారు. అందులో
నాలుగు చాపలు పరిచారు. కొన్ని పత్రికలు,
మరికొన్ని ఏవేవో పుస్తకాలు అందులో వెలిశాయి.
వాటిల్లో విషయాలు చదివి వారందరికి
వివరించటం మొదలు పెట్టాడు- చైతన్యశావు.
(సుబ్బారావు చైతన్యశావుగా పేరు మార్చుకున్నాడు.)-
హక్కులు-వానిరకాలు, వానిని ఎలా కాపాడు
కోవాలి....మున్నగు విషయాల మీద ధారాళంగా
ఉపన్యసించేవాడు.

'చైతన్యశాల' నిర్వహణకు 'చైతన్యశావు'
బత్తిముసకు కలిసి ప్రతి కుటుంబము వారు నెలకు
బదు రూపాయల చొప్పున రుసుము చెల్లింప-
సాగారు. దానికి 'చైతన్య ఫండు' అని పేరు పెట్టారు.

ఒకరోజు తనకారు వ్రైవరు, టాంకు నుండి
పెట్రోలు దొంగిలించినందుకు గట్టిగా
మందలించాడు యజమాని. అది తెలిసిన
చైతన్యశావు దానిని ఘోర అవమానంగా భావించి
'చైతన్య సేన'ను (గూడెం వారిని) తీసుకొని కారు
యజమానిపై ఎరుచుకు వడ్డాడు-" ఏదైనా నష్టం
జరిగిన పక్షంలో కోర్టులో కేసుపెట్టాల గాని,
సాటిమానవుడ్ని అవమానించటం హింస,
దురహంకారం, దౌర్జన్యం, దోపిడి!" అని ఏదేదో
ఉద్ఘాటించాడు. చివరకు యజమాని చేత వ్రైవరుకు
క్షమాపణ చెప్పించి గాని వదలలేదు.

క్రమంగా చైతన్యశావు భ్రాతృ పట్టుణ పరిధి దాటి
రాష్ట్రంలో నలుదిశల వ్యాపించింది. చైతన్యశాలలో
ఫోనుకూడాపెట్టించాడు. ఎక్కడ 'విధర్మా' జరిగినా,
ఊరేగింపుల్లో జనం కాచ లన్నా, మీటింగులకు
వాలంటీర్ల అవసరమున్నా-చైతన్యశావుకు ఫోను

